

Gáborélet

2015 Február

Várjuk leendő diákjainkat!

Képek Nádasdy utcai farsangról

Vendégünk Szurgent Lajos a Honvédtól

Miért jó Gáboros ifinek lenni?

Tartalomjegyzék

Farsang.....	3
Miért jó Gáboros ifinek lenni?.....	4
Régen volt, hogy is volt	5
Ti mondtátok.....	6
A hónap sztárja: Szurgent Lajos.....	7
Gáborosok a nagyvilágban.....	9
A hónap tanára.....	11
Dicsőségtabló.....	12
Farsangi szokások a világban.....	14
Drámaóra az osztályban.....	15
Aktuális.....	16
Életképek.....	17

Gáborélet iskolai folyóirat

2015. második szám

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Agárdi Ádám 8.a, Mervel Bence 8.a, Havassy Gergely 8.a, Áy Kristóf 8.a, Bozó Dániel 8.a, Varga Kata 7.a, Nándori Loretta 7.a, Virág Vivien 7.a, Németh Liliána 6.a, Csiklya Vanessza 6.a, Gombi-Nagy Máté 6.c, Bittó Attila 5.b, Horváth Alexandra 5.a

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarvasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: <http://www.gaboriskola.extra.hu/>

Farsang...

Kedves Gyerekek!

A februári hónap általában a tél búcsúztatásának, azaz a farsangnak az időszaka. Bár idén nem volt nagy telünk, mégis örömmel búcsúztatjuk, azaz farsangolunk. Ilyenkor mindenki erre készül, mindenki ennek lázában ég, legyen az diák, tanár vagy éppen ifi. Februári számunk is ennek jegyében telik, ugyanis az „Életképek” rovatunkban két oldalon is a Nádasdy utcai épület farsangi buliját megörökítő fotóit tesszük közzé. A Fő utcai farsangról majd a következő számunkban láthattok képes beszámolót. Ha pedig az ifiket is említettük, bizony iskolánk nagy ifis hagyományokkal rendelkezik, régi diákjaink egyszerűen nem tudnak elszakadni iskolánktól. Ez okból indítunk új rovatot „Miért jó Gáboros ifinek lenni?” címmel, melyben havonta egy-egy visszajáró volt tanulónk próbál a miéltre választ adni. Gaál Dóri néni pedig ezúttal a nagyvilági farsangi szokásokat mutatja be. S ha már nagyvilág, egyik volt diákunk Hollandiából jelentkezik immár hagyományossá váló rovatunkban. Ezúttal is volt híresség az iskolánkban, Szurgent Lajos, a Budapesti Honvéd egykori játékosa és többszörös edzője volt a vendégünk, és tartott rendkívüli osztályfőnöki órát, a focit és más sportokat szerető diákjainknak. Erről fotókat is láthattok. Januárban lezártuk az első félévet, a kitűnő tanulókat „Dicsőségtablón” tüntetjük fel, „A hónap tanára” pedig a legjobb tanulmányi átlagot elérő osztály osztályfőnöke lett. A Káva-színházból jöttek hozzánk drámaórát tartani, erről is olvashattok, de nem maradhatnak ki a „Régen volt, hogyan volt...”, a „Ti mondtátok” és az „Aktuális” rovataink sem. Ha pedig a telet elbúcsúztattuk, várjuk a tavaszt és még nagyobb szeretettel a jövő Gáboros diákjait, akik a hónap végi nyílt héten iskolánkba látogatva győződhetnek meg arról, hogy Gáborosnak lenni jó.

Erdős Levente

Miért jó Gáboros ifinek lenni?

- JAKAL GYÖRGY

A Gábor iskolából 2005-ben ballagtam el, miután eltöltöttem ott 8 kellemes évet. Alsósként Anna néni osztályába jártam, felsőben Ica néni volt az osztályfőnököm. Egészen remek osztályom volt, és magát az iskolát is nagyon szerettem, ezért egyértelmű volt, hogy az imádott ifik nyomdokaiba lépjek.

Jelenleg az Eötvös Loránd Tudományegyetemre járok, annak is a Bölcsészettudományi Karára, ahol kommunikációt tanulok. Mivel az utolsó félévemet kezdtem el, komoly döntések előtt állok, amelyek közül természetesen az ifiléttel kapcsolatos kérdések sem maradhatnak ki. De ez a jövő zenéje, addig még van egy sportnap és talán egy tábor is.

Apropó tábor! Ez egy igen komoly érv volt amellett, hogy ifiként térjek vissza az iskolába. Aki egyszer elmegy Káptalanfüredre arra a bizonyos 10 napra, az tudja, hogy onnan nem lehet elszakadni. Persze ezen kívül sok más is hozzátartozik az ifiséghez. Az Erzsébet napi sulibuli vagy a farsang, mind olyan események, amelyek szervezésében és lebonyolításában az ifik nagy szerepet kapnak. Én olyan ember vagyok, akinek fontos, hogy a munkája másoknak örömet okozzon; amikor pedig azt látom, hogy a gyerekek jól érzik magukat mind az iskolában, mind a táborban, akkor biztos lehetek benne, hogy jó az, amit és ahogy csinálok. Ezt nem lehet mással pótolni, ha abbahagynám, azt szerintem elég komoly veszteségként élném meg.

A többiekkel való sokévnnyi közös munka során pedig olyan szoros kötelékek alakultak ki, amelyeket – úgy gondolom –, semmi sem bonthat fel. Hazudnék, ha azt mondanám, hogy az összes ifi ennyire jóban van a többivel, itt leginkább a korosztályok számítanak. Az a kis társaság, amelyiknek tagja lehetek, gyakorlatilag 3 évfolyam tanulóiból állt össze. Korban, értékítéletben és mondhatom, hogy érzelmileg is nagyon közel állunk egymáshoz, én személy szerint bármit meg tudnék tenni értük.

Visszatérve az ifiség miértjére, valahol ott van mindannyiunkban az örök gyerek. Amikor pedig egy táborozásról, egy közös farsangi táncról vagy sportolásról van szó, ez a gyerek kibontakozhat, és együtt szórakozhat a kicsikkel, akik így nem egy nevelőt vagy felügyelőt látnak bennünk, hanem egy partnert, akivel sokkal szívesebben szórakoznak. Emellett persze fontos odafigyelnünk a fegyelemre és a pontos, szabatos munkára. A feladatokat Anna néniék a lehető legoptimálisabban osztják ki (ez általában önként jelentkezést jelent, ami működni is szokott), így mindenki kiveszi a maga részét a közös munkából. Én például leginkább az események megörökítésével foglalkozom, szinte mindig ott van a kezemben a fényképezőgép. Általában a szórakozást is én próbálom biztosítani, így az iskolában és a táborban az esetek többségében én adom a diszkóban a talpalávalót.

Összességében tehát azt mondhatom, hogy ifinek lenni jó. Nagyon jó. Mindenkinek, aki érez magában elég ambíciót, hogy a gyerekek elé állva terelgesse és szórakoztassa őket, csak ajánlani tudom.

Régen volt, hogy is volt...

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Sváb Tibor örömmel mesélt régi iskolai éveiről. Gombi-Nagy Máté 6.c osztályos tanuló készített vele interjút.

Mikor jártál pontosan ide, és ki volt az osztályfőnököd?

Felső tagozatos éveimet töltöttem az iskolában 1994. szeptemberétől 1998. júniusáig. Osztályfőnököm alapvetően Erzsébet néni volt, de hatodik és hetedik osztályban egy időre elváltak útjaink, mert akkoriban született Anna, aki ma már ifiként tevékenykedik. ☺

Milyen emlékeid vannak a suliról?

Rengeteg emlékem van a suliról. Nem csak a 4 évről, amit diákként töltöttem a falak között, de az utána következő 12 évnyi aktív, és 4 évnyi kevésbé aktív ifiskedésről is.

Jártam rajzsakkörre Hartai Ági nénihez. Voltam énekkaros Mariann néniel (bár itt leginkább biodíszletként a második sor hosszának növelésében voltak múlhatatlan érdemeim) és szavaltam ünnepélyeken. Megjelentem olykor Gabi néni történelem szakkörén és többször is megnyertük a kerületi iskolák közt zajló egész éves túrabajnokságot is (nem kis derűtséget keltve az évvárón azzal, hogy emiatt emléklapot kaptam a kiemelkedő sportteljesítményemért). Ezen kívül a mai napig el tudok szomorítani embereket, akik logikai feladványokkal próbálnak vicceskedni, mert Ica néniel

és Éva néniel a világ talán minden ilyen feladatát megfejtettük a matematika tehetséggondozó műhelyben.

Akkor is volt már Suli Buli, bár akkor még Erzsébet napi vetélkedőnek hívták, a Farsang pedig nagyjából percre pontosan ugyan aszerint a forgatókönyv szerint zajlik ma is, mint akkor, bár igaz, ami igaz, Zoli bácsi évről-évre egyre szebb nő.

A táborok viszont kicsit mások voltak akkoriban. Voltunk az Őrségben sátoztáborozni, és voltunk Cserépváralján is. De a legnagyobb különbség a mai káptalanfüredi táborokhoz képest, hogy sokkal kevesebben voltunk.

És ha sulis emlékekről kérdezel, tényleg nem mehetünk el szó nélkül az ifiként megélt farsangok és táborozások mellett, amiknek a rengeteg emléken és élményen kívül sok jó-, és néhány nagyon-nagyon jó barátot is köszönhetek.

Mennyiben voltak mások akkoriban egyes tantárgyak, mint például a számítástechnika?

Sok változást hozott, hogy azóta az emberiség feltalálta a kereket és a tüzet... ☺

A viccet félretéve, sajnos nem tudom pontosan, milyen gépeken és mi történik egy mai informatika órán, de csak remélni tudom, hogy már nem DOS-ban kell „programot írni” arra, hogy ha 4 zsömlét és 2 kiflit veszünk, az mennyibe fog kerülni, hogy aztán lazításképpen az óra utolsó perceiben a Paint-tel garázdálkodhassatok. És ha a kerék nem is, de az internet például csak akkoriban kezdett elterjedni. A „számtech” terem viszont már 20 éve is a „számtech” terem volt.

A többi tantárgyban amennyire tudom nagyon nagy változások nem történtek, Petőfi még mindig Petrovics István és Hrúz Mária gyermekeként látta meg a napvilágot, az alma még mindig lefelé esik, ahogy már Newton idejében is és a háromszög belső szögeinek összege is 180 fok maradt. Talán a történelem tananyag lett egy kicsit hosszabb.

Milyen emlékeid vannak tanáraidról?

Nem voltam egyszerű gyerek – finoman szólva sem – így a megszépítő messzeség is kell hozzá, hogy azt mondhassam, jó emlékeim vannak róluk és alighanem ezzel Ők is így vannak. Az azonban nem kérdés, hogy Sólyom Éva néninek, Kertész Ica néninek és Farkas Ildi néninek is meghatározó szerepe volt abban, hogy későbbi tanulmányaimat a természettudományok szeretete határozta meg.

Tudjuk, hogy a mai napig nagyon szeretsz visszajárni iskolánkba. Igaz-e, hogy te vagy a Mikulás? ☺

Az, hogy a mai napig szeretek visszajárni, az igaz. A másik lapértésülést sajnos sem cáfolni, sem megerősíteni nem tudom. ☺

Ti mondtátok...

„Napoleon a pápa jelenlétében megcsászározta magát...”

„A pókok emlős petével szaporodnak...”

„A katasztrófavédelem feladata az apokalipszis elkerülése...”

A hónap sztárja:

SZURGENT LAJOS

A Budapesti Honvéd egykori játékosa, majd ötszörös edzője, másodedzője, utánpótlásedzője, játékos-megfigyelője, vagyis a kispesti labdarúgás mindenese, igazi élő legendája látogatott el iskolánkba. Egy rendhagyó osztályfőnöki órát tartott sportoló diákjaink egy részének, melyen a gyerekek kérdezhettek Lajos bácsitól a pályafutásáról, kerületünk futballklubjáról és a sportsikerekhez vezető út titkairól. Az óra végén gyerekek saját készítésű ajándékokat adtak át a sikeres sportembernek, és nagy élményekkel gazdagodva távozhattak. Rendhagyó interjúnkban az órán részt vett gyerekek kérdéseit idézzük fel.

Hogyan alakult a pályafutása?

A Békés megyei Körösladányból származom, itt kezdtem el a faluvégi pályán focizni, ahol edzések után még laborban mosakodtunk. Innen a közeli Szeghalomra, majd középiskolásként az NB 1/B-s Békéscsabára kerültem. Általánosban még kitűnő tanuló voltam, a gimiben már a foci a tanulás rovására ment kicsit, de – noha elektroműszerész szakmát is szereztem – nem bántam meg, hogy a focit választottam. Hamarosan elvitt ugyanis az NB 1-es Diósgyőr, Miskolc városának pedig a futball volt a minden,

gyakran 20 ezer néző előtt játszottunk. Én center voltam, szerettem gólokat rúgni, felfigyelt rám több fővárosi csapat, én pedig a Honvédot választottam. Itt elértem a maximumot, voltam utánpótlás válogatott, Ligaválogatott, etettek-itattak, ruháztak, bejártam a fél világot, mert a futball volt a célom. A Honvédnál lettem edző előbb ifi, majd felnőtt szinten, és egy rövid tiszakécskei kitérőt kivéve ezt a klubot szolgálom azóta is. Manapság gyakran kapok telefonokat, hogy nézzünk meg egy-két tehetséget, és ha úgy látjuk, hogy megfelel, bekerülhet az akadémiánkra. Ez egy bentlakásos középiskola, ahová a tanárok helybe jönnek, a fiataloknak csak a focival kell

törődniük. Aztán ha jól teljesítenek, bekerülhetnek a Honvéd felnőtt csapatába. De működik női szakágunk is.

Kipróbált-e más sportokat is?

Általános iskolában a kézilabda, a kosárlabda, az atlétika is űzött sportágaim közé tartozott, kislabda hajításban például országos versenyt nyertünk. Ebben a korban kell a szívet erőltetni, ez olyan, mint háznál az alap. Mégis aztán a focinál maradtam, mert az volt a mindenem. Egyszerűen megszerettették velem ezt a játékot.

Izgult-e a meccsek előtt?

Igen, ilyenkor pörögtem, de miután kimentem a pályára megnyugodtam, feldobott a sok néző, pláne ha az első megmozdulásaim jók voltak.

Melyik volt a legemlékezetesebb meccse?

Ez még diósgyőri korszakomból volt, amikor 20 ezer néző előtt az én góllal vertük meg a Fradit.

Volt-e komoly sérülése?

Egy orrtörésen kívül szerencsére nem. Robbanékony, gyors csatár voltam, általában megelőztem a védőket. Én magam pedig kiállítva is mindössze egyszer voltam, mert beintettem egy ellenem korábban súlyosan szabálytalankodó játékosnak, de nem bántottam, a bíró viszont jó ismerősöm volt. Sportszerű játékos voltam, a futball fegyelemre tanított.

Mi a kedvenc színe?

A Honvéd miatt természetesen a piros, utána viszont a kéket mondanám.

Edzősége alatt volt-e kedvenc játékosa?

Úgy, ahogyan egy tanárnak, az edzőnek se lehet nyilvánosan kedvence. Szívében igen, de ezt nem szabad éreztetni, mert ez csapatjáték. Minden ember más jellem, tudni kell, hogy kivel hogyan kell beszélni. Nem egyforma a hangnem azért, hogy egyformán dolgozzon mindenki. Egyébként nem voltam kiabálós edző, de ha kellett, büntettem. De azt vallom, hogy a szeretetet kell átadni ahhoz, hogy jobban teljesítsenek az emberek.

Mondta valaha a fiának, hogy focizzon?

Nem, de ő mégis ezt választotta. Focizott a Fradiban Nyilasi Tibor keze alatt is, de végül nem lépett a nyomdokaimba. Az unokám pedig vízilabdázik.

Ha lehetne három kívánsága, mi lenne az?

Én már átéltem mindent, így amíg egészségem engedi, szeretném látni, hogy a magyar foci felemelkedik, újra bajnok lesz a Honvéd és belőletek pedig legyen mindenkiből jó Honvéd sportoló.

Köszönöm, hogy itt lehettem veletek!

GÁBOROSOK A NAGYVILÁGBAN

Balogh Nóra – Hollandia

1. Mikor jártál iskolánkba, és ki volt az osztályfőnököd?

2003-tól 2007-ig, ötödiktől nyolcadik osztályig jártam a Gáborba, Farkas Ildi néni és Sólyom Éva néni volt az osztályfőnökünk a négy év alatt.

2. Milyen emlékeid, élményeid vannak iskolánkról?

Nagyon jó osztályunk volt, kevesen voltunk, de nagyon jó csapat volt. Nagyon szívesen emlékszem az Erzsébet-napi bulikra és a sulis kirándulásokra, az ebédszünetekre, mikor rengetegen befértünk a látszólag kicsi ebédlőbe. Nagyon családias volt mindig a hangulat, és sok figyelmet kaptunk a tanárainktól.

3. Hogyan jutottál el a Gábor iskolából Hollandiába, azaz mi a te élettörténeted?

Általános iskola után a Madách Gimnáziumba és a Bartók Béla Konzervatóriumba jártam, majd a Corvinus Egyetemre felvételiztem. Alapszakon nemzetközi kapcsolatokat, majd közgazdaságtant tanultam, és a mesterszakom alatt lehetőségem nyílt Hollandiába jönni ösztöndíjjal egy évre. Bár nem terveztem Hollandiában letelepedni, az ösztöndíj után a kíváncsiságom itt tartott - ennek több mint 2 éve. Azóta Amszterdamban élek.

4. Mivel foglalkozol?

Szerencsésnek tartom magam, mert az ösztöndíjam után szinte rögtön el tudtam helyezkedni közgazdászként Hollandiában. Most elemzőként dolgozom egy nemzetközi cégnél, akik megújuló energia területén foglalkoznak pénzügyi tanácsadással.

5. Jellemeznéd pár szóban a várost, ahol élsz?

Amszterdam mesébe illő város kacskaringós, ferde utcákkal, millió biciklivel, hangulatos éttermekkel, és gyönyörűen kivilágított csatornákkal. Nagyon sok külföldi él itt, amitől egészen különleges élmény itt lakni - sosem éreztem magam igazán kívülállónak, mert nagyon sok embert hozzám hasonlóan a véletlen sodort Amszterdamba.

6. Miben más Hollandia, mint Magyarország?

A legnagyobb különbséget a gasztronómiában látom. Szerintem elválaszthatatlan a magyar kultúrától a főzés, a házilag készített finomságok szeretete, míg a hollandok kevesebb hangsúlyt fektetnek a hasukra. A

mentalitásukban is a praktikusság, közvetlenség, függetlenség iránti vágy köszön vissza, a magyar temperamentummal, családcentríkussággal szemben.

7. Ha újra élhetnél, mit csinálnál másként?

Talán egy kicsit kevesebbet aggódnék. Öt éve nem gondoltam volna, hogy Hollandiában fogok élni, és ahhoz képest, hogy mennyit aggódtam gimi után amiatt, hogy mit kellene csinálnom, összességében kevés tervezés, kevés igazán tudatos lépés vezetett oda, ahol most vagyok.

8. Mint más, külföldi mentalitást felvett ember, milyen tanácsaid lennének a mai fiataloknak?

Legyenek nyitottak. Ha lehetőségek adódnak új dolgokat tanulni, külföldre menni, akár tanulmányokat váltani, érdemes nyitottnak lenni rá. Nem hiszem, hogy létezik valódi recept arra, hogy hogyan lehet jó hivatást, otthont stb. találni, ezért érdemes szerintem nyitott szemmel járni, bátornak lenni, és keveset hasonlítani magunkat másokhoz.

A hónap tanára:

Kocsisné Trencsényi Zsuzsanna

*- Zsuzsa néni, ahogy eddig
nem ismertétek*

A mindig mosolygó Zsuzsa néni 1995 óta tanítja az angolt iskolánk Fő utcai épületében. Nagyon lelkes, kedves és gyerekbarát pedagógus, aki ebben a tanévben osztályfőnök is lett. Csapata, az 5.c lett a 2014-15-ös tanév első félévének legjobb iskolai tanulmányi átlagát elérő osztálya 4.87 –es átlaggal. Így Zsuzsa néni méltán lett januárban a hónap tanára.

1.Miért pont a tanári pályát választotta?

Amikor kislány voltam mindig azt játszottam, hogy én vagyok a tanító néni, és mivel anyukám óvónő volt, ezért sokat láttam, hogy milyen jó is pedagógusnak lenni, és mivel szeretem a gyerekeket, ezért úgy döntöttem, hogy megpróbálom ezt a pályát.

2. Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Nem nagyon tudtam, mi szerettem volna lenni, de sokat játszottam, hogy tanítok.

3. Voltak-e iskolai csínytevései?

Nem, nagyon szabálykövető, jól tanuló kislány voltam.

4. Melyek voltak a kedvenc tantárgyai?

Kedvenc tantárgyaim a nyelvek voltak és a történelem.

5. Mikor és miért kezdett el angollal foglalkozni?

Már gimnáziumban az angolt választottam második nyelvként az orosz után, mert nagyon érdekelt más népek szokása és kultúrája, és szerettem volna elutazni és megtapasztalni más népek életét. Az angol segítségével nagyon sok dalt lefordítottam, és mint kamasz nagyon szerettem zenét hallgatni és megérteni miről énekelnek.

6. Vannak-e olyan diákkori iskolatársai, akikkel a mai napig tartja a kapcsolatot?

Igen, gimnáziumi legjobb barátnőmmel mai napig évente legalább egyszer találkozok.

7. Milyen zenét szeret hallgatni?

Általában pop és rock zenét szeretek hallgatni, de nagyon szeretek néhány klasszikust is.

8. Szeretett-e régen diszkóba járni?

Nagyon szerettem volna, de nem nagyon engedtek a szüleim.

9. Mi a kedvenc étele?

Nagyon szeretem a salátákat és a lazacot minden formájában.

10. Melyik a kedvenc filmje?

Egyik kedvenc filmem A 200 éves ember, egy másik pedig Az utolsó szamuráj.

11. Szeret-e táncolni, és ha igen, milyen zenére?

Szeretek, bár nem nagyon tudok. Általában pop számokra billegek.

12. Milyen típusú gyerekeket szeret leginkább?

Szeretem az okos, kreatív és tisztelettudó gyerekeket.

13. Mi volt az eddigi legnagyobb élménye tanárként?

Legnagyobb élményem volt a vándor tábor Zoli bácsiékkal. Amikor éjszakai túrán eltévedtünk.

13+1. Ha lehetne 3 kívánsága, mi lenne az?

Legyek egészséges, boldog és jó tanár mindig.

Dicsőségtabló

A félév kitűnő tanulói

Bálint Márton 3.b

Fazekas Réka 4.b

Bruder Beatrix 3.b

Kőr-Hanák Nóra

Fucskó Milán 3.b

Virág 4.b

Horváth Zsombor 3.b

Gulyás András 4.b

Várhegyi Hajnal 3.b

Györffy Gréta 4.b

Zsurka Brúnó 4.a

Varga Eszter 4.b

Nguyen-Doan

Gál Regina 5.b

Cuong 'Matyú' 4.a

Örli Zita 5.b

Mózer Norbert 4.a

Fábián Dorottya 5.c

Fábián Tamás 5.c

Illés Krisztina 5.c

Stelczer Virág 5.c

Várhegyi Viola 5.c

Nguyen Quynh

Trang Anikó 6.b

Beliczki Ákos 6.c

Györfy Veronika 6.c

Harsányi-Sulyom

Anna 6.c

Ország Anna 6.c

Tagscherer Csenge 6.c

Tran Máté 6.c

Ujvári Ákos 6.c

Varga Vencel 6.c

Zsíros Roland 6.c

Bakai Zoltán 7.c

Gál Viktória 7.c

Horváth Szilárd 7.c

Tótoki Samu 7.c

Kovács Luca 7.c

Neumann Brigitta 7.c

Nagy Levente 8.c

Szilágyi Janka 8.c

Szántó Dorka 8.c

Dallmann Dominik 8.c

Fehér Ákos 8.c

Farsangi szokások a világban

A farsang mindenhol a felhőtlen mulatozás, a bálók, a tánc és a jókedv időszaka. Eredetileg a tél halálát és a tavasz eljövételét ünnepelték ilyenkor az emberek, az ijesztő maszkok és felvonulások pedig a gonosz szellemek elriasztására szolgáltak. A vigasság és bolondozás vízkeresztől a húsvétot megelőző 40 napos nagyböjt kezdetéig, azaz hamvazószerdáig tart.

A szokás az ötezer évvel ezelőtti **Egyiptomba**, az Ízisz istennő tiszteletére rendezett lakomákra nyúlik vissza. Ilyenkor eltűntek a társadalmi rangkülönbségek, a rabszolgák is az uralkodók asztalánál foglaltak helyet. A **görögök** *Dionüszoszt*, a bor, a mámor, a termékenység istenét tisztelték, a **rómaiak** pedig *Saturnus* gabonaistennek Lupercalia-ünnepeken kecskét szenteltek. A középkorban azt hitték az emberek, hogy a tél utolsó napjaiban - amikor rövidek a nappalok és hosszúak az éjszakák - a Nap elgyengül, és a gonosz szellemek életre kelnek. Vigalommal, jelmezes karneváli felvonulással, boszorkánybábu elégetésével akarták elűzni ezeket.

A farsang őshazája **Olaszország**, eredete pedig a római Saturnália ünnepére vezethető vissza. Az egyház évszázadokon keresztül üldözte a farsang pogány szokásait, mégsem tudta kiirtani, ezért kénytelen volt keresztény elemekkel felruházni, és átengedni ezt az időszakot a vidámságnak, szórakozásnak és életörömmnek. Az olaszok leghíresebb népünnepei közé tartozik a nagyhírű **velencei karnevál**, mely ősi hagyományokra épülve kerül minden évben megrendezésre.

Brazíliában a Riói karnevál minden idők leghíresebb karneválja. A fesztiválon a látványos jelmezek és színes kosztümök mellett a szambáé a másik főszerep.

Nagy-Britanniában és Írországbán elterjedt szokás, hogy a városok palacsintás versenyfutást (*Pancake Day*) rendeznek Nagycsütörtökön.

A **franciák** a filmsztárok és multimilliomosok kedvelt riviéráján, a Cote d'Azure-on búcsúztatják a telet és köszöntik a tavaszt. A nizzai karnevál nem csupán egy egyszerű felvonulás, hanem egy tíz napig tartó ünnepeksorozat.

Horvátország legnagyobb fesztiválja, a Rijekai Karnevál több mint százezer turistát vonz a városba.

Gaál Dorottya

Drámaóra az osztályban

Egy januári délelőtt meglátogatott minket a Káva Színházból két színész, egy nő és egy férfi. Egy történetet jártunk körül drámaóra keretében, amely egy lány iskolatársai általi zaklatásáról szólt Játszótér címmel. Az első részben egy néma jelenetben bemutatták, hogy milyen érzései vannak a lánynak, majd az osztály kérdezhetett tőle, mintha csak a gondolatai lettünk volna. Ez után jött a fiú szerepe, ahol szintén kérdezhettünk tőle, mint zaklatótól. Majd két csoportra oszlottunk, ahol találgatnunk kellett, hogy mit miért csináltak a zaklatások során. Az osztály fantáziája megmozdult, érdekes gondolatok születtek. A következő feladat során pózolnunk kellett, hogy milyen testtartása, arckifejezése, érzései lehettek a zaklató fiúknak, illetve a zaklatott lánynak. Az utolsó feladat során pedig mi is a zaklatott lány szerepébe bújhattunk, hogy mi történhet egy 10 évvel későbbi találkozás során. Ez a drámaóra szerintem nagyon jó volt, és az értelmét is láttuk a történetnek. Nagyon remélem, hogy lesz még ilyen előadásban részünk!

Virág Vivien 7.a

Támogatóink voltak a farsangon:

Aktuális

Januári eredmények:

Kerületi sakk diákolimpia:

II. korcsoport: Shan DaZhan 'Taca'
(5.a) – **1. helyezés**

Asztalitenisz kerületi diákolimpia :

II. korcsoport: Shan DaZhan 'Taca'
(5.a) – **1. helyezés**

IV. korcsoport: Shan DaZhan 'Taca'
(5.a) – **1. helyezés**

Asztalitenisz Budapesti bajnokság:

II. korcsoport: Shan DaZhan 'Taca'
(5.a) – 5. helyezés

IV. korcsoport: Szuromi Albert (8.a) – 9. helyezés

I. Győr Open Swim Cup Nemzetközi Úszóverseny:

2003-2004-es vegyes korosztály, 100 m pillangó; 200 m vegyes: Mózer Norbert (4.a) – 13. helyezés

8.11 Országos Úszóverseny, Székesfehérvár:

100 m pillangó: Mózer Norbert (4.a) – 6. helyezés

Kémia házi verseny:

1. Horváth Szilárd (7.c)
2. Neumann Brigitta (7.c)
3. Stefán Ádám (7.c)

GRATULÁLUNK MINDENKINEK!

Februári program:

- Hermann Ottó Biológiai Verseny 7-8. osztályosoknak (február 17.)
- Hevesy György Kémia Verseny 7-8. osztályosoknak (febr. 18.)
- Zrínyi matematikai verseny (febr. 20.)
- Alsós Mesemondó Verseny (febr. 25.)
- Kerületi Informatikai Verseny (febr. 26.)
- Kerületi kézműves bemutató (febr. 27.)
- Nyílt hét leendő elsősöknek!!! (febr.23 – 27.)

6. a osztály